

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

[...]

[...]

Betreft: *Klacht tegen de Belgische ambassade in Nederland.*

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 10 april 2008 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die ingediend werd tegen de ambassade van België in Nederland, omdat zij de taalaanhorigheid van haar correspondent niet respecteerde in een antwoordmail.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u het volgende geantwoord (*vertaling*):

"Uit de mail die de betrokkene op 15 januari 2007 aan de Ambassade in Den Haag stuurde, blijkt dat een eerste telefonisch contact diezelfde dag 's morgens had plaatsgevonden. Blijkbaar had mevrouw [...] haar probleem in het Frans kunnen uitleggen, aangezien zij gevolg gaf aan deze conversatie door de nodige informatie naar het correcte e-mailadres van de Ambassade te sturen, opdat deze met kennis van zaken haar vraag kon beantwoorden.

Al het nodige wordt namelijk in het werk gesteld opdat het telefonisch onthaal en het onthaal van de bezoekers in de Belgische Ambassades in het buitenland in de landstaal van de Belgische verzoeker kan gebeuren.

De correspondentie van mevrouw [...], mevrouw [...], is een contractuele secretaresse die plaatselijk aangeworven werd en over de Nederlandse nationaliteit beschikt. Naast Nederlands, spreekt zij zonder problemen Engels, Frans en Duits. Schrijven in deze drie laatste talen is voor haar echter problematischer. Dat is dan ook de reden waarom haar antwoord aan mevrouw [...] in het Nederlands werd verstuurd.

Mevrouw [...] is er namelijk van uitgegaan dat mevrouw [...], na een tijd in Nederland gewoond te hebben, een minimum van de taal van dit gastland zou begrijpen. Er is zonder twijfel geen kwade trouw van mevrouw [...] in het spel. Zij verwachtte blijkbaar dat mevrouw [...], in geval van begripsmoeilijkheden, haar telefonisch zou contacteren om haar de inhoud van haar antwoordmail uit te leggen of om er een Franse vertaling van te krijgen. Het versturen van dit bericht in het Frans zou uiteraard het huidige misverstand hebben kunnen vermijden.

Aangezien het een dossier betreft waarvoor de Ambassade ambtshalve het gevraagde vestigingsvisum niet kon uitreiken, vond mevrouw [...] het blijkbaar niet nodig om bijkomende

informatie per telefoon aan de Ambassade te vragen, en verkoos zij om dit dossier meteen aan een advocaat toe te vertrouwen.

Anderzijds en voor zover nodig, vestig ik uw aandacht op het feit dat mevrouw [...], op het ogenblik van de communicatie-uitwisselingen met onze Ambassade in Den Haag, niet over de Belgische nationaliteit beschikte, en dat artikel 47 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken enkel melding maakt van het "Belgische publiek".

De Ambassade van België in Den Haag werd op de hoogte gebracht van deze klacht en werd gevraagd om bijzondere aandacht aan dit soort kwesties te besteden."

*
* *

De uitwisseling van e-mails is een betrekking met particulieren.

Overeenkomstig artikel 47, §3, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), corresponderen de in het buitenland gevestigde diensten met de Belgische particulieren in de taal waarvan deze zich hebben bediend.

Aangezien de klagster, mevrouw [...], niet over de Belgische nationaliteit beschikte en geen verblijfplaats had in België, zijn de SWT niet op haar van toepassing.

De klacht is derhalve ontvankelijk maar ongegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS